

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Р1 34/2017
08.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Весне Поповић, председника већа, Божидара Вујичића и Лидије Ђукић, чланова већа, у предмету извршења извршног повериоца АА из ..., чији је пуномоћник Радослав Паповић, адвокат из ..., против извршног дужника „ББ“, ..., ради принудног извршења новчаног потраживања, решавајући сукоб стварне надлежности између Привредног суда у Новом Саду и Основног суда у Новом Саду, у седници одржаној 08.02.2017. године донео је

РЕШЕЊЕ

За поступање у овом извршном предмету **стварно је надлежан Основни суд у Новом Саду.**

Образложење

Основни суд у Новом Саду решењем И 4434/2014 од 27.07.2016. године огласио се стварно ненадлежним за поступање у овој правној ствари и по правноснажности решења списе је доставио Привредном суду у Новом Саду као стварно и месно надлежном.

Привредни суд у Новом Саду није прихватио стварну надлежност, па се актом И 266/2016 од 16.12.2016. године обратио Врховном касационом суду ради решавања сукоба надлежности.

Решавајући настали сукоб стварне надлежности на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, број 42/11...139/14), на чију примену упућује члан 545. Закона о извршењу и обезбеђењу („Сл. гласник РС“, бр.106/2015), Врховни касациони суд је нашао да је за поступање у овом предмету стварно надлежан Основни суд у Новом Саду.

Према стању у списима, извршни поверилац је 13.08.2014. године поднео предлог за извршење против извршног дужника, ради наплате новчаног потраживања продајом покретних ствари извршног дужника, а Основни суд у Новом Саду решењем И 4434/14 од 14.06.2014. године дозволио је предложено извршење. Поднеском од 19.07.2016. године извршни поверилац је променио средство извршења у том смислу што је тражио да суд спроведе извршење продајом покретне ствари у својини извршног дужника и то брода унутрашње

пловидбе са сопственим погоном „...“ уписаног у улошку бр... на страни ... главне књиге уписника бродова унутрашње пловидбе свеска бр. II Лучке Капетаније

Закон о извршењу и обезбеђењу у члану 3. став 6. прописује да суд пред којим је поступак покренут задржава надлежност и кад је овим законом прописана надлежност виших судова, у члану 20. став 5. истог закона, прописано је да ради намирења истог потраживања, може се, на основу закључка, наставити спровођење извршења другим средствима и на другим предметима извршења уместо оних који су претходно одређени. Чланом 38. став 4. истог закона прописано је да ако суд који је донео решење о извршењу није надлежан за спровођење извршења, упутиће решење о извршењу надлежном суду ради достављања тог решења и спровођења извршења.

Ценећи цитиране законске одредбе, како је Основни суд у Новом Саду у овом поступку донео решење о извршењу, није могао да се по доношењу решења огласи ненадлежним, већ је у обавези да одлучи о промени средстава извршења па да, уколико није надлежан за спровођење извршења, упути решење о извршењу надлежном суду ради достављања тог решења и спровођења извршења.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 22. став 2. Закона о парничном поступку у вези члана 10. Закона о извршењу и обезбеђењу.

**Председник већа-судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић